

ಸೇರಿ ಶ್ರೀಮತ ಸೇರುವಂತಾಗಿ, ಕರೆಣ ಪ್ರತಾಚರನೆಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದು ಸದರಿ ಶಾಖಾ ಮರದ ಕರಿಯ ಶ್ರೀಗಳಾದ್ದು ಇತಿಹಾಸ.

ಶ್ರೀಮರದ ಉಸ್ನುವಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರವೂ ಕರಿಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಯಕೆಗಳಿಂದೆನೂ ದೂರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದಿಕ್ಕಿಂತ ಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಮರದಲ್ಲಿದ್ದ ಗೋತ್ರಾಲೋಗಳು ಆಗಿವಾಗ ಭೇಟಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಸನಗಳು ಬಾಲ ಎತ್ತಿ ಗಂಜಲು ಹುಯುವಾಗ ಆ ಜಾಗವನ್ನು ಆಸ್ತೇಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅದರಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮದೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ರಂಗಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಂಟೆಗಳ್ಳಲೆ ದನಗಳ ಮೈಸರುತ್ತಿದ್ದ ಕರಿಯರು ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಯಾಡಿಸುವಧನ್ಯ ಮರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇದೆಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಗುಪ್ತಾಗಾಮಿನಿಯಂತೆ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಯಾರೆಂದಿಗೂ ಹೇಳುವಂತದ್ದಾಗಲೀ, ಕೇಳುವಂತದ್ದಾಗಲೀ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾದಂದಿನಿಂದ ಶಾಂತ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಕರಿಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಭಾವಿಸಿದರೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಕರಿಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ನಿಷೇಯನ್ನು ಇತ್ತೆ ಇಂಟಿಂಚೆ ಮನುಷ್ಯರ ಕಡೆಗೂ ಹರಿಸುವಂತಾಗಿತ್ತು. ಅದರಿಂದೂ ಮಹಿಳೆಯರೂಂದಿನ ಅವರ ಬಡನಾಟ ನಿರ್ಜೀವ ವಸ್ತುಗಳ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಿತ್ತು. ಸಾಮಾನ್ಯರಂತೆ ಟಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ಮುಬಿಜ್ಜ್ಞ ಕುಣಿಯುವ ನಟಿಯರ ಡಿಸ್ಪ್ಲೇಗಳನ್ನಾಗಲಿ ನೋಡುತ್ತೆ ಕುಳಿತರೆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಸಂದೇಶ ರವಾನಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಟಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಾರ್ತೆಗಳನ್ನೇ ಹೇಚ್ಚಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ವಾರ್ತೆ ಓದುವ ಮಹಿಳೆ ಉಸಿರೆಂದುಕೊಂಡಾಗ ಎದೆ ಉಬ್ಬುವುದು, ಇಳಿಯುವುದು, ತುಟಿ ಚಲನೆ ಇದ್ದೆ ಗಮನಿಸುತ್ತ ಮುದಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಮಲಗಿದಾಗ ಸರಸದ ಕನಸುಗಳು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದವು. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮುಲುಕಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕನನಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಸ್ವರೂಪಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಂಜಾನೆ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಅವರ ಕಾವಿಯೆಲ್ಲ ಅಂಟಂಟಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು ಇಲ್ಲವೇ ರಟ್ಟಿನಂತಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಮುಜುಗರದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿದರೆ ಹೇಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಇಂತಹ ಮಿಶುಗಳ ಬದಲಾವಡಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಲ್ಲ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಿಗುಮಾನದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಗಳಲ್ಲಿ ಚೂರು ಚೂರೆ ಸಡಿಲೇಕೆ ಕಾಣುವಂತಾಗಿ... ಯಾರಾದರೂ ಮಾತನಾಡಿಸಿದರೆ ಒಂದಿಷ್ಟ ನಗುವೊಗ್ಗೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ನಿಂತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದ ಒಂದು ದಿನ ಕಾಲಿಗರಗಲು ಬರುವ ಒಬ್ಬಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯ ಭೂಜಹಿಡಿದು ಸವರಂಜೆಂದು ಸಂಕಲ್ಯಮಾಡಿದವರಂತೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬೆಳಗಿಸಿದಲೇ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಚೂಡಿದಾರ ಅದು ಇದು ಹಾಕಿ ಮಾಡಣ ಆಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಭಕ್ತಿಯರಿಗಿಂತ ರಂಗು ರಂಗಾದ ಸೀರೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಭಕ್ತಿಯರು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದು ಮರಕ್ಕೆ ಬರುವವರು ಹೋಗುವವರ ಸಯ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದು, ಮದಿ ಮೈಲಿಗೆಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಬರುವ ಭಕ್ತಿಯರನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಗಳು ದೂರದಿಂದಲೇ ಮನಸೂರೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ರಾದರೂ... ಸನಿಹಂವಾಗುವವ್ವರಲ್ಲಿ ಎದನಡುಂದಿದಂತಾಗಿ ಸುಮ್ಮಾನಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ಬ್ಲೂಸ್ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಭಕ್ತಿಯರ ಬೆಳ್ಗಿನ ಅಳವಾದ ಬೆಂಜನ್ಯೆ ಮರೆಯಾಗುವವರೆಗೂ ಒಪ್ಪರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಇಷ್ಟವಾದ ಕೆಲವರು ಒಬ್ಬೊಂಟಿಯಾಗಿ ಬರದೆ ದಂಡ ದಂಡಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದು, ಆಗೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ಅಶೀವರದಿ